GEORGE D. FLORESCU, LA 80 DE ANI

Printre multele personalități care au contribuit prin strădaniile lor la nașterea și continua dezvoltare a Muzeului Bucureștilor se înscrie, în primele rînduri, numele lui George D. Florescu. Istoric, genealogist, heraldist, cartograf, colecționar, muzeograf, octogenarul de astăzi este una din personalitățile cele mai complexe ale vieții științifice și culturale bucureștene. Creator de școală, dascăl în cel mai profund înțeles al cuvîntului, G. D. Florescu s-a bucurat de încrederea și considerațiunea unanimă, începînd cu tinerii învățăcei și urmînd erarhia științifică pînă la iluștri membrii ai forurilor academice din țară și de peste hotare.

S-a născut în București la 19 mai 1893 ca fiu al lui Dimitrie D. Florescu. În primii ani ai sec. XX, G. D. Florescu frecventează secția reală a renumitului liceu bucureștean ce poartă numele dascălului transilvănean Gh. Lazăr. În 1912 era proaspăt bacalaureat, dar evenimentele politice îl determină să se înroleze voluntar în arma geniului. Un an mai tîrziu pleacă la Zürich la Școala politehnică. Examenul de admitere la înalta instituție de învățămînt universitar îl promovează cu o medie ce-i conferă locul 3 din 110 candidați. Timp de doi ani tînărul student român urmează cursurile Politehnicei dar concomitent el putea fi întîlnit la prelegerile facultative ale Universității locale sau în compania maestrului Ferruccio Busoni de la care lua lecții de pian. Intrarea

https://biblioteca-digitala.ro

României în război l-a determinat să curme această asiduă muncă de pregătire și să se întoarcă în țară. Încorporat ca ofițer de artilerie grea participă la eroicele bătălii de la Mărășești și Măgura Cașinului. Anii grei ai războiului au fost pentru G. D. Florescu un moment de reorientare a carierei sale. Nu mai poate reveni pe băncile școlii elveției și pînă în 1929 ocupă diverse servicii în instituții bancare și tehnice. Dar dincolo de preocupările sale cotidiene își face loc tot mai mult pasiunea pentru istorie, pentru obiectul istoric, pentru descifrarea documentelor vechi. Studiile de istorie și genealogie începute din tinerețe îl absorb tot mai mult, atrăgîndu-l pentru totdeauna pe acest făgaș care avea să-i aducă consacrarea. În 1927 apărea deja lucrarea „Divanele domnești din Muntenia de la 1389—1495", vol. 1, recenzată elogios de către N. Iorga în coloanele „Revistei Arhivelor". Urmează apoi, cu o frecvență impresionantă, recenzii, cărți, printre care un loc aparte îl ocupă volumul II al „Divanelor domnești", studiul genealogic intitulat „Neamul Mărginenilor în sec. XV—XVI" care avea să-i aducă premiul Fundației Mihail Kogălniceanu pe 1934. Din 1931 începe să colaboreze la Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice făcînd să iasă la lumina tiparului studiul „Biserica din Popești-Vlașca — ctitori și inscripții", scris în colaborare cu prof. Gh. Gr. Cantacuzino.

Dar odată cu acest an preocupările lui G. D. Florescu se vor împleti cu destinele Muzeului Bucureștilor. Prin decizia 18420/3747 A din 25 iunie 1931 forurile municipale îl numesc secretar arhivar al muzeului cu grad de șef de birou cl. I. Alături de D. V. Rosetti, numit cu doi ani înainte conservator al Muzeului Municipal, noul muzeograf avea să aducă pe lîngă o pasiune exemplară și un lot extrem de valoros de piese muzeale : documente, stampe, desene, planuri, hărți, gravuri, întreaga sa colecție de medalii etc. Este de fapt perioada în care se făceau eforturi uriașe pentru alcătuirea unui patrimoniu muzeistic, pentru organizarea expoziției de bază, pentru afirmarea tinerei instituții chemată, la un deceniu de la înființarea ei, să se prezinte publicului. Numai colaborarea strînsă între arheologul D. V. Rosetti și istoricul G. D. Florescu, ajutați de un modest dar tenace colectiv, a putut duce la înfrîngerea greutăților de tot felul ce se puneau în fața unei instituții muzeale ce funcționa în plină criză a sistemului capitalist. La 19 august 1938, prin decizia 27209/6890A, G. D. Florescu era însărcinat cu funcția de director adjunct al Muzeului Municipal, avînd totodată și conducerea efectivă a secției de artă modernă. A rămas ca cercetător în acest muzeu pînă în august 1947 cînd din motive de economii bugetare a fost licențiat. Scurt timp după aceea este angajat cercetător la Institutul de istorie „N. Iorga" unde desfășoară o amplă activitate pînă la 29 septembrie 1956 cînd iese la pensie.

Privită retrospectiv viața lui G. D. Florescu este un exemplu de cea mai frumoasă acurateță. A rămas tot timpul credincios profesiei sale pe care a slujit-o cu un devotament tulburător. G. D. Florescu a rămas decenii de-a rîndul omul de știință captivat de frumusețea istoriei, de mulțumirea pe care muzeografia o conferă tuturor acelora ce se adapă cu sete din tainele ei. Avînd acum în față bibliografia pe care singur și-a alcătuit-o cu meticulozitatea ce îl caracterizează, putem afirma că anii cei mai fecunzi ai carierei sale sînt cei petrecuți sub auspiciile muzeologiei. Din 1931 G. D. Florescu publică intens lucrări de mare rezonanță ; „Vechi proprietăți în București în veacurile XVII—XVIII", „Din vechiul București" lucrare fundamentală, premiată în 1936 de către Fundația Mihail Kogălniceanu, „Divane domnești din Țara Românească" 1389—1495 (ed. II) cu numeroase tabele genealogice, lucrare care a primit premiul Năsturel. Din cele peste 60 de titluri ce alcătuiesc lista cărților, studiilor, recenziilor sale, peste 40 sînt tipărite în perioada în care a activat la Muzeul Municipal. Convins pe deplin de importanța documentelor legate de patrimoniul muzeistic, G. D. Florescu este autorul catalogului general al stampelor din secția istorică a Muzeului Municipal, al unui articol de prezentare a colecțiilor, încredințate revistei „Boabe de grîu" în 1931. Dar concomitent cu activitatea de valorificare a patrimoniului, G. D. Florescu s-a preocupat de continua creștere a acestuia. Cumpără cu sacrificii materiale personale planul Ernst, donează documente din arhivele Iorgu Cantacuzino-Nababul, Marius Florescu, se preocupă de achiziționarea de hărți, litografii. Este pe drept cuvînt creatorul acestor colecții care astăzi numără cîteva zeci de mii de obiecte. Temperament activ, G. D. Florescu desfășoară o intensă activitate și în alte domenii. Începînd din februarie 1928 a fost cooptat ca membru al Comisiei consultative heraldice române, apoi ca membru al Societății numismatice române. Din 1938 participă alături de prof. dr. doc. Ion Ionașcu și de alți specialiști în Comisia de nomenclatură a Capitalei. Colaborează un sfert de veac cu recunoscutul genealogist I. C. Filitti. Împreună cu acad. C. Moisil, I. Andrieșescu ș.a. inițiază fondarea Societății „Bucureștii Vechi" care și-a adus o reală contribuție la studierea și răspîndirea cunoștințelor despre istoria Capitalei. În anul 1940, alături de istoricul Gh. Bezviconi și de alți specialiști, înființează „Cercul genealogic român" ale cărui cercetări s-au făcut cunoscute și peste hotare. Creează în jurul său o adevărată școală de tineri paleografi, genealogi, heraldiști, deveniți astăzi specialiști cu reală contribuție la știința românească : dr. Paul Cernovodeanu, Dan Cernovodeanu, Dan Pleșia, Ioana Cristache, Matei Cazacu ș.a. În referatul trimis Prezidiului Academiei de către acad. A. Oțetea se sublinia nu numai competența cercetătorului G. D. Florescu, *„excepțională în domenii așa de variate ca : epigrafie, genealogie, geografie istorică, sigilografie, heraldică"*, ci și faptul că tabelele sale genealogice care însumează peste 80 000 de nume au fost puse cu generozitate la îndemîna tuturor cercetătorilor. La rîndul său acad. D. Panaitescu-Perpessicius găsea de cuviință să arate că *„contribuția D-sale în*

https://biblioteca-digitala.ro

istoria Bucureștilor și în variatele forme ale orînduirii noastre feudale și în labirintul genealogic al trecutului nostru sînt fundamentale și au însemnat cît mai de folos sprijin în alcătuirea colecției de documente referitoare la istoria românilor publicată de Academia R.P.Română". Cuvinte de elogiu au fost așternute de Mihail Jora, de istoricul P. P. Panaitescu care ținea să concluzioneze pe bună dreptate, vorbind despre studiul „Din vechiul București", că „*Istoria Bucureștilor nu se poate concepe fără a ține seama de rezultatele acestei scrieri*".

Pentru întreaga sa activitate, G. D. Florescu s-a bucurat de aprecierea societății contemporane. În anul 1968 Consiliul Național al Cercetării Științifice îi acordă pensie specială „*pentru merite deosebite în activitatea de cercetare*". Cu ocazia împlinirii a cinci decenii de activitate a Muzeului de istorie a Municipiului București, în 1971, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România conferă lui George D. Florescu, alături de alți cercetători ai muzeului, Ordinul Meritul Cultural cl. III. Deși pensionar, neobositul cercetător nu a lăsat condeiul din mînă nici în momentele grele pe care vîrsta și unele accidente l-au pus la aspre încercări. La 10 decembrie 1969 se bucura de invitația de a participa la al X-lea Congres internațional de științe genealogice și heraldice de la Viena. Din 1967 este numit reprezentant al Cercului genealogic internațional din Paris. În 1971 participa cu o pasiune exemplară la festivitățile muzeului la a cărei dezvoltare pusese o temelie atît de solidă.

Acum, la a 80-a aniversare, nu putem decît să-i mulțumim cu respect pentru tot ceea ce a făcut pe tărîmul științei, al muzeologiei bucureștene, dorindu-i, alături de toți cei care i-au cunoscut nobilele sentimente, ani mulți și sănătate.

Panait I. PANAIT

ANALIZA ACTIVITĂȚII MUZEULUI JUDEȚEAN ARGEȘ, PE ANUL 1972

Rodnicia ședinței de analiză a unei instituții rezultă în aceeași măsură dintr-o prezentare minuțioasă a faptelor petrecute, realizări și lacune, cît și din sugestiile ce se stabilesc în cadrul acesteia, desprinse din experiența trecută preluată și îmbunătățită pentru activitatea viitoare. În funcție de aceste elemente putem afirma că o astfel de întrunire a avut loc la Muzeul județean Argeș din Pitești, la 23 ianuarie a.c.

Comitetul județean de cultură și educație socialistă Argeș, trecînd în revistă o vie activitate desfășurată în ultimul timp în toate muzeele din județ, precum și transformările și proiectele îndrăznețe ce vor fi realizate cu sîrg, a hotărît ca în fiecare muzeu argeșean să aibă loc o asemenea ședință analitică, la care să participe și personalul științific de la celelalte muzee, stabilind astfel o apropiată colaborare, de ale cărei urmări se va beneficia la jumătatea anului, cînd prin redeschiderea muzeului județean se vor dezvălui în fața publicului vizitator merituoasele înfăptuiri.

Sub conducerea lui Radu Stancu, directorul Muzeului din Pitești, ședința a întrunit toate cadrele din muzeu. Au participat și Constantin Dinischiotu, președintele Comitetului județean de cultură și educație socialistă Argeș, Iulian Rizea, inspectorul cu problemele de muzee și monumente din același Comitet, și Vasile Iacob, reprezentantul direcției de specialitate din C.C.E.S.

În cuvîntul de deschidere, Constantin Dinischiotu a prezentat importante date din activitatea concretă a Muzeului județean Argeș, făcînd referiri la toate marile acțiuni din Pitești și alte centre din județ, pe tot parcursul anului 1972, fapte ce au adus frumoase aprecieri din partea conducerii Comitetului județean Argeș asupra muncii întregului colectiv.

Analizînd perspectivele anului 1973, s-a arătat că se impune ca o necesitate darea în circuit a muzeului județean la sfîrșitul lunii mai și aceasta indiferent de dificultățile survenite. De altfel piedicile ivite pînă acum au fost înlăturate și o bună compartimentare a atribuțiilor în continuare va realiza un adevărat centru cultural prin muzeul deschis.

În ce privește problema administrativă, președintele Comitetului județean a asigurat muzeul de un mai mare sprijin în vederea inaugurării sale, cu convingerea că prin disciplină, străduințe și talent vor putea fi obținute frumoase succese.

Continuînd ordinea de zi a ședinței, Radu Stancu a prezentat un amplu plan de activitate, avizat de toate forurile tutelare ale muzeului, din care semnalăm punctele esențiale.

Pornind de la precizarea că activitatea muzeului este desfășurată în conformitate cu directivele Congresului X al P.C.R., directorul muzeului face cunoscut faptul că planul tematic după care s-au condus acțiunile din cadrul sectoarelor muzeului s-a axat pe experiența din anii trecuți, în completarea colecțiilor și în cercetare, avînd drept obiectiv îmbogățirea patrimoniului muzeal.

https://biblioteca-digitala.ro